

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010244
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5614010244.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou na hlavnom pojednávaní dňa 5. septembra 2019 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

F. P. X. nar. XX. X. XXXX v B. B., trvale bytom E. XXXX/XX, J.Ž.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

dňa 31. 8. 2010 v X. L., okres E. F., sprostredkoval predaj rodinného domu č. XXX spolu s pozemkom a príslušenstvom v X. L. medzi predávajúcou T. I., nar. XX. X. XXXX, a kupujúcim F. Č., nar. XX. X. XXXX, bytom R. V. XXX, pričom ako splnomocnenec T. I. prevzal dňa 16. 11. 2010 a 18. 11. 2010 od F. Č. zálohu vo výške 12.000,- eur na dohodnutú kúpnu cenu 20.000,- eur, pričom tak spravil, hoci vedel o tom, že predmetné nehnuteľnosti v tom čase už boli predané, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22. 3. 2010 uzavretej medzi predávajúcimi T. I. a Š. I. a kupujúcim E.H. L., nar. XX. X. XXXX, ktorému predaj tiež sprostredkoval, čím spôsobil škodu F. Č. vo výške najmenej 12.000,- eur,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,
č í m s p á c h a l

- prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala na F. P. X. dňa 28. 7. 2014 obžalobu pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23. 6. 2016 sa obžalovaný vyjadril, že nemá záujem uzavrieť dohodu o vine a treste.

Po prednese obžaloby prokurátorkou zaujal obhajca k obžalobe stanovisko o jednoznačnom odmietaní obžaloby po skutkovej a právnej stránke, s poukazom na písomnú dohodu o urovnaní, ktorá bola uzatvorená medzi T. I., obžalovaným a poškodeným F. Č., pričom v bode 5 zmluvy je uvedené, že zmluvné strany vyhlasujú, že pri vzniku sporných práv uvedených v čl. II medzi nimi došlo k nedorozumeniu a všetky strany to ľutujú. Účastník 3 (poškodený Č.) vyhlásil, že zo strany účastníkov 1 a 2 nedošlo voči jeho osobe nikdy k porušeniu jeho práv a práv ochránených záujmov, keď súčasne vyhlásil, že z konania obžalovaného nepociťoval konanie, ktorým by ho chcel uviesť do omylu.

Obžalovaný po zákonomom poučení vyhlásil v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný. V rámci výpovede sa vyjadril, že poškodeného neuviedol do omylu, a poprel, že by vedel o existencii kúpno-predajnej zmluvy medzi L. a pani I.. 2. 9. 2010 za prítomnosti pána F. z realitnej kancelárie sa u pani I. podpísala zmluva, pričom menovaná osobne volala X. L.. Pýtala sa ho, či chce nehnuteľnosť kúpiť, lebo má ďalších záujemcov. L. jej mal povedať, že je to komplikovanejšie a nemá záujem, jedine, ak by sa mu vrátila časť peňazí, keď to kúpi. Obžalovanému dala splnomocnenie a F. dal nehnuteľnosť na internet, na základe čoho sa ozval poškodený Č. F., a ten zavolať obžalovanému s požiadavkou, aby poškodenému Č., jeho manželke a jeho otcovi nehnuteľnosť ukázal. On (obžalovaný) šiel o tom osobne informovať pani I.. Č. sa mu za tri dni ozvali s oznámením, že nemajú peniaze. Dali vypracovať znalecký posudok a Č. povedal, že keď sa spraví záložné právo na nehnuteľnosť, bude si môcť vziať úver v X. Q. Q.. Stretli sa tam obžalovaný Č. a pani I.. Ona podpísala záložné právo priamo u notára, bez toho, aby dostala čo i len jeden cent. Obžalovaný argumentoval tým, že od 2. septembra, až po podpis záložného práva, L. nebol v žiadnom jednaní. Takto to povedala pani I.Í., a neozýval sa ani obžalovanému. Na liste vlastníctva stále figurovala pani I.A.. Keď došlo ku podpisu v stavebnej sporiteľni, očakávali už len poskytnutie úveru a mali vypracovať kúpnu zmluvu a podať návrh do katastra. Finančné zdroje boli pánovi Č. poskytnuté asi v novembri 2011, presne nevie, možno v roku 2010. Stretol sa s Č. a ten oznámil, že dostal finančné zdroje, ale nie v takej výške, ako ich žiadal, asi 16. 000,- Eur. Na základe uvedeného oboznámil pani I. aj o tom, že poškodený Č. nedostal úver v plnej výške, avšak ona trvala na kúpnej cene 20. 000,- Eur. V priebehu dvoch dní volal poškodený Č., že si zadováži zvyšnú sumu a podpíše zmluvu. Obžalovaný oznámil pani I., že od Č. prijal peniaze. Bolo to na pokladničný doklad, ktorý vypracoval, záloha 12. 000,- Eur, a odovzdal poškodenému Č. kľúče. Nehnuteľnosť boli pozrieť viacerí Rómovia. Večer mu volal starosta, následne sa stretli na druhý deň za prítomnosti F.. Starosta vysvetľoval, skôr obžalovanému, že pani I., jej syn a nevesta boli za ním s vyjadrením, že si neželajú, aby tam bývali Cigáni, lebo na nehnuteľnosti bola spoločná stena. Starosta vtedy vyhlásil, že od pani I. kúpi nehnuteľnosť obec, ale nemôže jednať s obžalovaným, len s realitnou kanceláriou. Tým sa jeho úloha skončila, keď pani I. začala jednať s realitnou kanceláriou. On sa ešte predtým pýtal starostu, či je ešte záujem o nehnuteľnosť, pretože už bolo podpísané záložné právo v prospech PSS, bola poskytnutá záloha, a zároveň povedal, že išlo o dobrú cenu, Č. čakajú prírastok a budú sa dožadovať bývania. Po stretnutí oslovil pani I., táto povedala, že chce mať so všetkým pokoj. Následne sa stretli obžalovaný, F., poškodený, ten sa vyjadril, že majú záujem o to bývanie, dohadovanie trvalo dva, tri týždne. Poškodenému jeho otec povedal, že ak je taká situácia, že nie je v obci žiadany, nemá trvať na svojom zámere, a tak 10. 12. 2010 spísal obžalovaný s poškodeným dohodu, že skúsi presunúť zálohu na inú nehnuteľnosť, tiež že sa preniesie záložné právo. Dohodu spisoval F., s ktorým sa dohodol, že poškodenému Č. zozenie do 28. 2. 2011 inú nehnuteľnosť, alebo sa mu záloha vráti. Poškodenému ukázali ďalšie štyri nehnuteľnosti, tieto však boli pre neho nevyhovujúce. Starosta podpísal s F. dohodu, nevie či to bola kúpna zmluva alebo dohoda o kúpnej zmluve, avšak podmienkou bolo, že záložné právo musí už byť odblokované. Poškodený Č. požadoval späť zálohu. Obžalovaný mu oznámil, že nie je problém vrátiť zálohu, avšak musí byť odstránené záložné právo. Vznikol medzi nimi rozpor, ktorý riešili právni zástupcovia. Advokát JUDr. Cibula a poškodený Č. povedali, že do 90-tich

dní odblokujú PSS z listu vlastníctva pani I., aby pani I. mohla predať nehnuteľnosť a dostať prostriedky od obce. On sa poškodenému Č. zaviazal, že ak bude mať problém s pokutou, pretože sa úver vracal, zaplatí 1. 900,- Eur, teda náklady s tým spojené. Prispel mu aj sumou 150,- Eur na znalecký posudok. Nemá za to, že by poškodeného uviedol do omylu, alebo že by od neho vylákal peniaze pre svoj vlastný účel, skôr chránil záujmy pani Záhradníkovej v záujme toho, aby sa nehnuteľnosť odblokovala, čo sa aj stalo 3. 8. 2011, kedy spisali dohodu, a on (obžalovaný) poškodenému Č. vyplatil peniaze, keďže on ich od neho i prijal. Pokiaľ ide o okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy medzi L. a pani I., on (obžalovaný) „mal pri telefonáte vedomosť, že L. odstúpil od zmluvy“. L. považuje za vzdelaného človeka na to, aby si zabezpečil svoje práva. Ak dal peniaze, tak mal si zabezpečiť i práva k nehnuteľnosti na katastri. Dovtedy figurovala na liste vlastníctva pani I., a jeho zaujímal len list vlastníctva. Podľa neho možno odstúpiť od dohody i ústne. On od X. L. a E. L. neprevzal žiadne plnenie. V rozhodnom období mal voči X. L., ako fyzickej osobe, podlžnosť v sume asi 2. 000,- Eur. Išlo o oveľa menšie sumy, ako uvádzal L., teda nie 7. 000,- Eur. V rámci jednaní pani I. volala L., či má o nehnuteľnosť záujem, on sa vyjadril, že ak sa mu vráti časť poplatkov. Na základe uvedeného dala pani I.Á. splnomocnenie obžalovanému. Predaj domu bol ponúkaný inzerciou D.. F.. Medzi obžalovaným a realitnou kanceláriou D.. F. v roku 2010 neexistoval žiaden zmluvný vzťah. On spolupracoval s F. z dôvodu, že ten inzeroval ešte predtým, a tiež vypracúval všetky dohody. V inzeráte bola uvedená suma 20. 000,- Eur, iba u obce sa zmenila na 28. 000,- Eur. Pokiaľ ide o kúpnu cenu uvedenú v zmluve medzi pani I. a L. vo výške 7. 000,- Eur, L. povedal, že takú cenu dáva, aby pani I. nemusela platiť daň. L. nikdy nepoprel, že by jej mal doplatiť zvyšok do 20. 000,- Eur. Oni dvaja (Č. a I.) sa jednoznačne dohodli na sume 20. 000,- Eur, čo bolo aj v zmluve. On bol splnomocnený na jednanie s obcou v mene predávajúcej I.. Nemal vedomosť, či poškodený Č. odstúpil od druhej zmluvy v poradí medzi ním a pani I.. Nemal vedomosť, že by bola podpísaná zmluva medzi Č. a I.. On od Č. prijal obnos 12. 000,- Eur, a ten mal po celý čas, keď vstúpil do konania starosta obce, pri sebe. 12. 000,- Eur mal k dispozícii ako zálohu, chcel ju vyplatiť pani I., lebo nemala peniaze a bola chorá, s tým že finančné zdroje by zostali v banke L. vo výške 13. 900,- Eur, pričom z toho 12. 000,- Eur by dostal poškodený Č.. Tým by sa zmluva naplnila a odblokovalo by sa záložné právo X.. 1. 900,- Eur by bolo doplatených pani I.. Vinkulovaná čiastka bola doteraz v L. banke. Zainteresovaná strana, starosta G., nesúhlasil, asi to neprešlo v pléne, preto obžalovaný 12. 000,- Eur zadržal, nedal ich pani I., ale čakali na odblokovanie veci a odovzdal peniaze poškodenému Č.. Čo sa týka ukončenia iniciatívy vo veci kúpnej zmluvy medzi poškodeným Č. a pani I., táto smerovala od starostu obce a detí pani I.. Zmluvu medzi L. a I. vypracoval D.. X. L.. Podľa vyjadrenia obžalovaného, poškodený Č. nemal výhrady, že sa mu vráti suma 12. 000,- Eur, až po zrušení záložného práva v stavebnej sporiteľni. Pokiaľ ide o samotnú komunikáciu s L. o nehnuteľnosti majiteľky I. v roku 2010, naháňal E.T. L., aby išli do katastra nehnuteľností, kvôli nezrovnalostiam týkajúcim sa uvedenia vlastníkov I., I.. L. žiadal, aby dal všetko do poriadku, pretože pani I. potrebuje peniaze. Ona ho tým nepoverila. Toto robil asi pred uzatvorením zmluvy medzi I. a Č., lebo jednanie s Č. bolo následné. Čo sa týka zálohy 12. 000,- Eur, tie nevyplatil predávajúcej, pretože nastal problém a nebola ešte podpísaná zmluva.

Svedok poškodený F. Č. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní uviedol, že v lete v roku 2010 našiel na internete inzerát na predaj rodinného domu v Partizánskej Ľupči. Zatelefonoval na kontakt uvedený v inzeráte, a predstavil sa mu obžalovaný. Dohodol si s ním obhliadku domu, tento sa páčil jemu, manželke i otcovi, chceli ho kúpiť. Dohodli sa, že si zabezpečí úver v stavebnej sporiteľni, s čím obžalovaný súhlasil. Následne podpísal tri zmluvy, ktoré mu poskytol obžalovaný už s podpisom neznámej pani I.. Na druhý deň sa stretli s majiteľkou domu. Kúpna cena v kúpnej zmluve bola dohodnutá na sumu 20. 000,- Eur. Keď sa pri kúpe nehnuteľnosti prvýkrát spojil s obžalovaným, ten tvrdil, že je majiteľ domu. Odovzdal mu dva kľúče, jeden pasoval do bráničky, druhý nepasoval do domu. Obžalovaný mu nevysvetľoval, prečo následne nebol podaný návrh na vklad do katastra nehnuteľností. Poskytol mu zálohu 12.000,- Eur. Najskôr podpísal kúpnu zmluvu, následne záložnú zmluvu s pani I. v stavebnej sporiteľni. Pre Vianocami ho obžalovaný informoval, že nastali problémy v súvislosti s tým, že nehnuteľnosť sa má predávať Rómom, a obyvatelia obce vydali petíciu. Obžalovaný ho uisťoval, že nebude mať problémy, on to vybaví. Následne poškodený oznámil odstúpenie od zmluvy a žiadal o vrátenie sumy 12. 000,- Eur. X. mu ponúkol ako náhradu viaceré nehnuteľnosti, tieto sa mu však nepáčili, preto žiadal o vrátenie zálohy. Obžalovaný odkazoval na dohodu, na základe ktorej má čas na vrátenie zálohy do konca februára 2011. Peniaze mu však nevrátil, ani po viacerých urgenciách. Následne išiel na políciu, chcel podať trestné oznámenie a obžalovanému oznámil, že tak ide urobiť. Obžalovaný mu prisľúbil, že na druhý deň peniaze vráti. Myslel si, že obžalovaný tak na druhý deň i urobí, keďže vedel, že bol na polícii, avšak nestalo sa, a takto ho zavádzal až do leta 2011. Poškodený asi po 30-tich urgenciách telefonoval do Markízy, redaktorovi, a až následne uzavreli u JUDr. Petra Jančího dohodu o urovnaní

medzi ním, pani I. a obžalovaným, a v ten istý deň mu JUDr. Janči odovzdal 12. 000,- Eur. Peniaze mu boli vrátené ešte pred zrušením záložného práva. Na otázku obhajcu, či si spomína na obsah a predmet uzavretej dohody, odsúdený uviedol, že si nespomína, avšak existenciu dohody potvrdil. V dobe, keď obec oznámila, že Rómovia nie sú v obci vítaní, obžalovaný sa ponúkol sprostredkovať inú nehnuteľnosť. Záloha v sume 12. 000,- Eur bola stále v jeho dispozícii. Tiež mu ponúkal finančné vyrovnanie, 1. 900,- Eur, plus 12. 000,- Eur cez vinkulovaný účet. V banke mu oznámili, že nie je možné takto to spraviť, povedali, že obžalovaného veľmi dobre poznajú a tvrdili poškodenému, že mu ostane aj záložné právo, neuvidí peniaze, ani dom.

K vyjadreniam poškodeného obžalovaný uviedol, že ide o klamstvo. Jemu dal D.. F. kontakt na poškodeného. Pri stretnutí netvrdil, že nehnuteľnosť patrí jemu, ale že zastupuje T. I. a má od nej i splnomocnenie. V banke boli spoločne vybavovať záložné právo a T. I. to bolo vysvetlené. On dal vypracovať kúpnu zmluvu D.. F.. Ponúkol tiež postupné čiastočné vyrovnanie. Je pravda, že od poškodeného prevzal zálohu s tým, že keď zmluva pôjde do katastra, bude zbytok doplatený. Je tiež pravdou, že peniaze boli v jeho rukách, a neboli odovzdané pani I.. Poškodenému odovzdal kľúče poskytnuté pánom I.. Nie je si vedomý, že by kľúč nepasoval do domu. Neskôr pani I. oznámila, že je problém a odstupuje od zmluvy. Vtedy zistil, že sumu 12. 000,- Eur nemôže dať pani I. a hľadal spôsob, ako nájsť s poškodeným spoločnú reč a nájsť mu iné ubytovanie, aby mohli spoločne odstúpiť od zmluvy. Dohodli sa, že 12. 000,- Eur ostane u obžalovaného a bude hľadať ubytovanie, a o tomto bola spísaná i dohoda. Časový interval mal byť asi do marca. Žiadal poškodeného, aby odblokoval záložné právo na nehnuteľnosti, a on mu na základe toho vrátil 12. 000,- Eur. Následne vznikol problém, ktorý museli riešiť právnici. Dohodnuté bolo, že ak by banka vyrubila poplatok poškodenému, zaplatil by to obžalovaný.

Predávajúca T. I. sa na pojednávaní vyjadrila, že to bol obžalovaný, ktorý priviedol L.. Povedal jej, že môže dostať 20. 000,- Eur, s čím súhlasila. Dom mal kúpiť E. L., ale keďže vždy nastali nejaké nedostatky na katastri, návrh do katastra sa vždy vrátil. 3. 300,- Eur dostala od X., hoci L. tvrdil, že to poslal on. L. mal poslať po X. i 7. 000,- Eur, ale peniaze nedostala. L. starší jedného dňa prišiel do Partizánskej Ľupče a celú vec následne na katastri pozastavil. Tri roky sa s tým nič nerobilo. Volala L. staršiemu, že nemá ani peniaze, ani dom. Z domu sa vysťahovala, potom späť nasťahovala, keď dostala peniaze. L. jej povedal, že môže dom predať, alebo že mu má peniaze vrátiť. Spojila sa s X. povedala, že nemá dom, ani peniaze, a že dom treba predať, keď ho L. nechce. X. zohnal asi s F. kupca, Č.. Keď sa dozvedel starosta obce o predaji, oznámil jej, že dom obec odkúpi. Starosta volal X., dohodli sa, že obec dom kúpi. Išli na kataster, dom by sa predal, ale bol zablokovaný. Ona dala X. splnomocnenie na zastupovanie vtedy, keď dom kupovali Rómovia. Č. od nej následnej pýtal peniaze, tvrdil, že ich dal X.. Keď jej L. povedal, že si môže s domom robiť, čo chce, bol tam X. a F., nevie či i starosta. Čo sa týka obžalovaného, prosila ho, aby našiel kupcu, a on jej našiel L. i Č.. Starosta sa prihlásil sám a jednal s F. a X..

Svedok D.. X. L. tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní, potvrdil, že spolupracoval s obžalovaným, aj pri sprostredkovaní kúpy rodinného domu od T. I.. Ani v jednej z výpovedí nepotvrdil, že by dal súhlas obžalovanému, alebo T. I., k tomu, aby dom predala niekomu inému. On bol v jednaní i v zmluvnom vzťahu s T. I.. Napriek rozporným vyjadreniam obžalovaného, T. I. i svedka ohľadne vyplácania záloh a stanovenia kúpnej ceny, je z hľadiska predmetu prejednávanej veci zásadnou skutočnosťou, že svedok vylúčil, že by oznámil odstúpenie od zmluvy s T. I.. Vyjadril sa, že je klamstvom, uvádzaným obžalovaným, že mu mala T. I. telefonovať, či trvá na odkúpení domu, alebo nie. V prípravnom konaní sa tento svedok vyjadril, že obžalovanému povedal, že ak dom ďalej predáva bez jeho vedomia, on mu to nedovolil.

Z hľadiska posudzovania trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v prejednávanej veci nemá zásadný význam skúmanie okolností súvisiacich s ďalšími aktivitami obce v rámci záujmu o odkúpenie rodinného domu od T. I.. Je nesporné, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi T. I. a poškodeným F. Č. nebolo na katastri nehnuteľností zavkladované vlastníctvo syna D.. X. L., E. L., ktorý i podľa vyjadrenia svedka mal fyzicky podpisovať zmluvu aj dodatky.

Na pojednávaní bol vypočutý i svedok E. L., ktorý potvrdil, že s otcom mali možnosť odkúpiť nehnuteľnosť od T. I. a dohodli sa, že nehnuteľnosť bude písaná na neho, teda on bude účastníkom zmluvy. Suma 7. 000,- Eur mala byť čiastočná úhrada kúpnej ceny. Obžalovaný zabezpečoval overovanie podpisov účastníkov kúpnej zmluvy. Vkladové konanie na katastri nehnuteľností bolo prerušené, kataster nehnuteľností požadoval odstránenie nedostatkov. Konanie o zavkladovaní na katastri nehnuteľností

bolo nakoniec zastavené, pretože nepodali geometrický plán, tento nepredložili, pretože mali potvrdenie z Obce Partizánska Ľupča, že humno aj garáž stojí na pozemku, ktorého výhradným vlastníkom je pani I.. Po zastavení konania bol aj s otcom za pani I.Á. s otázkou, či niekomu niečo nepodpísala, pretože dom bol už po nich dvakrát predaný, a to nejakým Rómom a Obci Partizánska Ľupča. Povedala, že o ničom nevie, nič nepodpísala, a keď chceli kľúče, povedala že ich nemá, že ich má obžalovaný. Poštou dostali odstúpenie od kúpnej zmluvy z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny. Oni sami od zmluvy neodstúpili. On nič neviem o tom, že by otec súhlasil s predajom predmetnej nehnuteľnosti inej osobe. Otec následne podal na kataster ďalší návrh na vklad a prebiehalo i súdne konanie.

Ďalší svedok vypočutý v konaní, P. X. P., na hlavnom pojednávaní dňa 5. 9. 2019, po zbavení mlčanlivosti bývalým klientom - obžalovaným, potvrdil, že medzi obžalovaným, poškodeným Č. a pani I. došlo ku vzájomným vyrovnaniam. Medzi obžalovaným a poškodeným bola uzavretá dohoda o urovaní. Dohodnuté bolo vrátenie už poskytnutej sumy 12. 000,- Eur poškodenému, a súčasne bol dohodnutý záväzok poškodeného vysporiadať záložné právo na nehnuteľnosti T. I.. V dohode bolo konštatované, že všetky sporné práva medzi účastníkmi sú vysporiadané. Účastníci dohody sa výslovne dohodli a trvali ešte na formulácii, čo sa týkalo sporných práv, že medzi nimi došlo k nedorozumeniu, a potvrdili, keď účastník Č. vyhlásil, že voči jeho osobe nikdy nedošlo k porušeniu jeho práv, a súčasne vyhlásil, že z konania účastníka 2, teda obžalovaného, nepociťoval konanie, ktorým by ho mal uviesť do omylu. V súvislosti so vznesením obvinenia svedok uviedol, že v čase, keď podávali sťažnosť, súčasťou sťažnosti boli aj dôkazy priložené, jednak dohoda medzi obžalovaným a poškodeným zo dňa 10. 12. 2010, a rovnako i dohoda o urovaní zo dňa 3. 8. 2011. Skutočnosť, že poškodený obdržal od obžalovaného sumu 12. 000,- Eur vyplývala i z uzavretej dohody o urovaní, s dátumom 3. 8. 2011. Nespomína si, či ku dňu podania sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia F. P. X. si poškodený splnil povinnosť vysporiadať záložné právo k predmetnej nehnuteľnosti. Nepamätá si, kto inicioval zápis do dohody - vyhlásenie, že poškodený Č. nepociťoval zo strany obžalovaného, že by išlo o konanie, ktorým by ho chcel uviesť do omylu, a vyhlásenie poškodeného, že obžalovaný neporušil jeho práva. Dohoda sa koncipovala pri sedení. Celý proces od jednania, až po finálny podpis mohol trvať 2 - 3 týždne, nevylučuje i tvrdenie obžalovaného, že to mohli byť 2 mesiace.

Obžalovaný zdôrazňoval, že zástupcu poškodeného JUDr. Petra Jančího mnohokrát kontaktoval s cieľom urýchliť proces uzavretia dohody. Uvedené JUDr. Jančí nespochybnil, poukázal na to, že išlo o obdobie leta a bolo komplikované, aby sa všetci zosúladi. Obžalovaný tvrdil, že z trestného oznámenia bol prevkapaný a ihneď kontaktoval JUDr. Jančího. Následne podali sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pri čom vyšetrovateľ nemal k dispozícii dohodu o urovaní.

Svedok L. G., bývalý starosta Obce Partizánska Ľupča, na hlavnom pojednávaní dňa 18. 6. 2019 uviedol, že obec sa dozvedela o predaji nehnuteľnosti T. I., a táto mu poskytla informáciu, že ju zastupuje obžalovaný. Vstúpili do jednania s obžalovaným, ktorý predložil splnomocnenie na predaj a kúpu, aj preberanie finančných prostriedkov. Uzatvorená bola kúpno-predajná zmluva a vykonané bol finančné operácie. List vlastníctva bol čistý a zmluva sa dala zavrhadovať do katastra nehnuteľností. Z katastra nehnuteľností ich však písomne informovali, že prebieha iné konanie na uvedenú nehnuteľnosť.

V rámci dokazovania Obec Partizánska Ľupča na požiadanie súdu doručila relevantné písomnosti týkajúce sa uvedeného jednania s majiteľkou nehnuteľnosti, zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, kúpnu zmluvu a ďalšie súvisiace písomnosti, s ktorých obsahom bolo oboznámené.

V rámci trestného konania bol v prípravnom konaní vypočutý i svedok D. F. F., ktorého zápisnica bola prečítaná na hlavnom pojednávaní dňa 5. 9. 2019 z dôvodu že svedok zomrel, v súlade s ustanovením § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku. Svedok sa v prípravnom konaní dňa 14. 9. 2012 (č. I. 44 - 46) vyjadril, že vo veci predaja nehnuteľnosti pani I. ho oslovil obžalovaný. Informoval ho, že vie o dome na predaj v Partizánskej Ľupči. Bol sa na mieste pozrieť osobne, dohodli sa na sume 20. 000,- Eur. V kancelárii preveril, či na dome nie sú ťarchy, zistil, že nie sú. Pripravil zmluvu o sprostredkovaní a šiel za T. I., ktorá ju podpísala. Na rôznych internetových stránkach následne zverejnil inzerciu o predaji tohto domu. O 2 - 3 dni išiel s obžalovaným za T. I.A., pretože obžalovaný spomenul, že dom chcel v istej dobe kúpiť L. z Ružomberka. Pýtal sa T. I., aby mu zavolała, či nemá o ten dom ešte záujem, lebo by mal uľahčenú prácu, ak by to chcel kúpiť, pretože by mal aj z tohto predaja na základe zmluvy províziu. T. I. telefonovala L. viackrát, nedvíhal telefón. Svedok tvrdil, že medzičasom bol na WC, a keď sa vrátil, pani I. mu povedala, že sa spojila s L., a ten už o dom nemá záujem. Svedka uvedené v podstate nezaujímalo,

pretože na liste nebola plomba, ani t'archa. V rámci jednaní ho informoval asi po mesiaci obžalovaný, že Č. by dostal na dom úver, avšak musí byť podpísaná záložná zmluva v prospech stavebnej sporiteľne, čo potom zariadoval obžalovaný, a T. I. uvedenú nehnuteľnosť založila. Ešte predtým svedok vypracoval kúpnu zmluvu, v ktorej bolo uvedené jeho číslo účtu, avšak na ten mu žiadne peniaze neprišli. Má vedomosť, že Č. dal X. nejakú sumu z poskytnutého úveru, o čom ho informoval X., ale bolo to v čase, keď o dom prejavila záujem i Obec Partizánska Ľupča.

Okrem výsluchu obžalovaného, poškodeného a svedkov, bolo vykonané dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov zadovážených v konaní.

Z obsahu kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcou T. I. a kupujúcim F. Č. je zrejmé, že táto bola uzatvorená dňa 31. 8. 2010. Predmetom zmluvy boli dotknuté nehnuteľnosti vo vlastníctve predávajúcej, nachádzajúce sa v Partizánskej Ľupči. Z obsahu kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcou T. I. a jej manželom Š. I. a kupujúcim E. L. mal súd preukázať, že účastníci zmluvného vzťahu uzatvorili kúpnu zmluvu dňa 22. 3. 2010. Predmetom bol rodinný dom s. č. XXX, postavený na parcele C-KN č. 207 s príslušenstvom, okres Liptovský Mikuláš, obec Partizánska Ľupča, k. ú. X. Ľ., poľnohospodárska budova - humno bez s. č., postavené na parcele C-KN č. 207, murovaná garáž bez súpisného čísla postavená na parcele C-KN č. 207 pozemok, parcela C-KN č. 207, evidovaný ako zastavené plochy nádvoria o celkovej výmere 302 m², zapísaný na LV č. XXXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Partizánska Ľupča, k. ú. X. Ľ..

Z dohody o vyrovnaní vyplýva, že T. I., P. X. a poškodený F. Č. uzatvorili podľa § 585 Občianskeho zákonníka dohodu o vyrovnaní dňa 3. 8. 2011. Z uvedenej dohody vyplýva, že dňa 31. 8. 2010 sa T. I. ako predávajúca, zastúpená P. X., dohodla s F. Č. na uzavretí kúpnej zmluvy, ktorej predmetom sú dotknuté nehnuteľnosti. Z článku II, bod 4 vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že medzi P. X. a F. Č. došlo k rozporu ohľadom výšky kúpnej ceny, nedošlo k podaniu návrhu na vklad zmluvy do katastra nehnuteľností. Súčasťou dohody je konštatovanie, že dňa 10. 12. 2010 uzavreli P. X. a F. Č. dohodu, predmetom ktorej bol záväzok P. X.Š. vyhľadať pre F. Č. iný adekvátny dom, na ktorý F. Č. použije peňažné prostriedky z poskytnutého úveru, a záložné právo v prospech Q. Q. bude presunuté na novú nehnuteľnosť.

Z doplnku č. 1 ku kúpnej zmluve uzatvorenej medzi T. I. a Š. I. a E. L. zo dňa 19. 5. 2010 vyplýva, že výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností je T. I.Š. Š. I. potvrdil, že vlastníkom predmetných nehnuteľností nie je.

Z rozhodnutia Správy katastra Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 4. 2010 vyplýva prerušenie konania o vklade do katastra nehnuteľností vo veci účastníkov: T. I. ako predávajúca, a E. L. ako kupujúci, s poukazom na skutočnosť, že výlučnou vlastníčkou predávanej nehnuteľnosti je T. I., a predmetom prevodu sú nehnuteľnosti nezapísané na LV (humno a garáž), s výzvou doložiť geometrický plán a potvrdenie obce, kto je stavebníkom stavieb.

Z rozhodnutia č. 2 Katastrálneho úradu v Žiline, Správa katastra Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 5. 2010 vyplýva, že Správa katastra Liptovský Mikuláš prerušila konanie s účastníkom konania T. I. a E. L. z dôvodu, že nebol doložený geometrický plán a v doplnku č. 1 nebol zosúladený článok VIII zmluvy.

Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline zo dňa 11. 6. 2010 vyplýva, že Správa katastra Liptovský Mikuláš konanie o vklade do katastra nehnuteľností zastavila z dôvodu, že účastníci konania neodstránili nedostatky návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Z návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností doručeného Správe katastra Liptovský Mikuláš dňa 22. 3. 2010 vyplýva, že návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam podali T. I., Š. I., E. L..

Zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok uzatvorenej medzi záložným veriteľom X. Q. Q. a záložcom T. I. vyplýva, že zmluva bola uzatvorená dňa 19. 10. 2010. Predmetom zmluvy bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnému majetku zapísanému na LV č. XXXX katastrálneho územia X. Ľ., číslo parcely 207, č. s. stavby XXX, rodinný dom, číslo parcely registra C-KN 207, výmera 302 m², druh zastavané plochy a nádvoria. Návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností bol podaný 19. 10. 2010 záložcom T. I..

V rámci hodnotenia dôkazov, zadovážených v konaní, bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa s podstatnou argumentáciou obžalovaného, že nemal úmysel uviesť do omylu poškodeného F. Č., zdôrazňujúc že T. I.O. a pôvodný kupujúci L. nemali záujem o pokračovanie v obchodnom jednaní. Ďalšia podstatná argumentácia obžalovaného spočívala v tvrdení, že s poškodenými sa dohodli, že do 28. 2. 2011 mu zoženie inú nehnuteľnosť, alebo sa mu záloha vráti.

V konaní bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že uzavretiu zmluvy medzi T. I. a poškodeným F. Č. predchádzali zmluvné jednanie, výsledkom ktorých bolo uzavretie kúpnej zmluvy medzi predávajúcou T. I. (a jej manželom) a kupujúcim E. L.. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 22. 3. 2010. Vykonaným dokazovaním, a to výpoveďou samotného obžalovaného, ako aj výpoveďami svedkov D.. X. L. a E. L., ako i výpoveďou svedkyne I. bola taktiež jednoznačne a bez pochybností preukázaná vedomosť obžalovaného o zmluvných jednaniach T. I. a E. L., aj keď obžalovaný sa svojimi rozpornými vyjadreniami v rámci konania snažil presvedčiť súd, že o zmluvnom vzťahu nevedel, pritom i svedok E. L. potvrdil, že obžalovaný zabezpečoval overovanie podpisov účastníkov zmluvného vzťahu. Obžalovaný na svoju obhajobu tiež uvádzal, že to boli D.. X. L. a E. L., ktorí v priebehu jednaní vyjadrili nezaujím o uzavretie kúpnej zmluvy s T. I., avšak uvedené tvrdenia boli vyvrátené tvrdením samotného D.. X. L. a E. L.. Ako účelové súd vyhodnotil i tvrdenie nebohého svedka D.. F. F. v prípravnom konaní, že T. I. mal telefonicky povedať L., že odstúpuje od zmluvy práve v čase, keď bol na toalete.

Hlbšia analýza, hodnotenie neprehľadných finančných operácií a forma i obsah všetkých zmluvných jednaní týkajúcich sa dotknutých nehnuteľností vo vlastníctve T. I., nemajú zásadný význam z hľadiska posudzovania trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného v rámci skúmania, či boli alebo neboli naplnené všetky pojmové znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k poškodenému F. Č., s výnimkou skúmania a hodnotenia podstatného okamihu, ktorým bolo zmluvné jednanie medzi obžalovaným a poškodeným, najmä prevzatie finančného obnosu obžalovaným v sume 12. 000 Eur, v kontexte zisťovania existencie podvodného úmyslu.

Z výpovede obžalovaného a z obsahu listinných dôkazov zadovážených v konaní, najmä z kúpnej zmluvy medzi T. I., jej manželom a E. L., ako aj z rozhodnutí katastrálneho úradu, mal súd jednoznačne preukázané zmluvné jednanie medzi dotknutými účastníkmi konania. Napriek preukázanej skutočnosti, že katastrálny úrad zastavil konanie o návrhu na vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností z dôvodu nesplnenia výzvy úradu na odstránenie nedostatkov v rámci návrhového konania medzi účastníkmi T. I., Š. I., E. L., uvedené nemá zásadný význam z hľadiska posudzovania trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného. V uvedenej súvislosti súd zdôrazňuje, že zastavenie konania Správou katastra Liptovský Mikuláš zo dňa 11. 6. 2010 neznamena, že zanikol zmluvný vzťah medzi T. I. a E. L..

Z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/125/2012-151 zo dňa 2. 6. 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/389/2016-197 zo dňa 22. 2. 2017 vyplýva, že E. L. ako žalobca podal žalobu proti T. I. o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy a o určenie platnosti kúpnej zmluvy.

Súd určil, že odstúpenie zo dňa 19. 12. 2011 od kúpnej zmluvy zo dňa 22. 3. 2010 v znení jej Dodatku č. 1 označeného ako Doplnok č. 1 z 19. 5. 2010 a v znení Dodatku č. 2 označeného ako Doplnok č. 2 z 28. 5. 2010 žalovanou T. I. je neplatné.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia platnosti kúpnej zmluvy z 22. 3. 2010, ktorú ako kupujúci uzatvoril so žalovanou a jej manželom Š. I. dňa 22. 3. 2010, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to pozemku parc. č. 207 o výmere 302 m², zastavané plochy a nádvoria a stavbe rodinného domu súpisné č. XXX postavenom na tejto parcele, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vtedajšej Správy katastra Liptovský Mikuláš pre obec a katastrálne územie X. L.. Dňa 19.12.2011 bolo vyhotovené odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy. Žalobca podal návrh na vklad vlastníckeho práva; konanie je vedené pod sp. zn. V 3677/2011, ktoré Správa katastra Liptovský Mikuláš rozhodnutím zo 4. 6. 2012 prerušila a určila účastníkom 30 dňovú lehotu na odstránenie nedostatkov. Právny záujem na určovacej žalobe videl žalobca v tom, že nehnuteľnosti nadobudnuté na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy nie sú doposiaľ evidované na liste vlastníctva ako jeho vlastníctvo. Správa katastra nemôže povoliť vklad vlastníckeho práva, keďže sa nevie vysporiadať s platnosťou odstúpenia od zmluvy. Z ďalšieho odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v rámci zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi T. I. a E. L. vyplýva, že nezaujím o zmluvný vzťah vyslovila T. I., ktorá doručila do dispozičnej sféry E. L. odstúpenie od zmluvy dňa 19.

12. 2011. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený Krajským súdom v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/389/2016-197.

Tak v trestnom konaní, ani v civilnom konaní, nebolo preukázané, že by E. L. ustúpil od svojho úmyslu byť v zmluvnom vzťahu s T. I.. Pokiaľ obžalovaný a svedok D.. F. F. tvrdili, že D.. X. L. mal telefonicky oznámiť, že viac nemá záujem o zmluvný vzťah, čo sa malo stať po vydaní uznesenia správy katastra o zastavení konania, odhliadnuc od skutočností, že D.. X. L. i E. L. popreli existenciu takéhoto právneho úkonu, súd zdôrazňuje, že z hľadiska zmluvného vzťahu medzi E. L. a T. I. by ani vyjadrenie ústneho nezáujmu D.. X. L. nemalo relevantný právny význam, pretože on v zmluvnom vzťahu s T. I. nebol.

Z listinných dôkazov zadovážených v konaní, z obsahov rozsudkov súdu v rámci civilného konania vyplýva, že z postoja E. L., keď neodstránil nedostatky na základe pokynu správy katastra, mohla T. I. vyvodzovať jeho nezáujem na nadobudnutí vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, avšak žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo potvrdené, podľa úvahy súdu, účelové vyjadrenie obžalovaného o údajnom nezáujme o zmluvný vzťah, prezentovaný D.. X. L.. Ako účelovú hodnotí súd i následnú snahu obžalovaného o urovanie vzťahov medzi poškodeným F. Č.H., ním a T. I., keď výsledkom tohto procesu bola dohoda o urovaní a vrátenie peňazí vložených poškodeným až v auguste 2011. V rámci konania bolo preukázané, že obžalovaný vyvíjal viaceré aktivity voči viacerým záujemcom o predmetnú nehnuteľnosť, a aj v kontexte so zmluvnými jednaniami s Obcou Partizánska Ľupča, ktorá ponúkala za nehnuteľnosť 28.000 Eur, a D.. F. dokonca trval na sume 30.000 Eur, sa javí byť, že obžalovaný, na úkor transparentnosti a seriózneho obchodu, uprednostňoval potenciálne čo najvyšší zisk, a na uvedenom závere súdu nič nemení ani deklarovanie obžalovaného o údajnej snahe o finančnú pomoc poškodenému i T. I.. Obhajobnú argumentáciu o údajnom oznámení nezáujmu D.. X. L. a jeho syna, iniciovanie dohody o urovaní s poškodeným F. Č. i upriamovanie pozornosti na urgovanie právneho zástupcu JUDr. Petra Jančího, súd vyhodnocuje ako dodatočné účelové snahy o odvrátenie trestnoprávnej zodpovednosti v prejednávanej veci, pod tlakom okolností, zvlášť, keď bol poškodeným informovaný o trestnom oznámení, a taktiež bola vec medializovaná samotným poškodeným. Ako účelové súd považuje tiež tvrdenie obžalovaného, že jeho zaujímal len list vlastníctva, a ten bol podľa neho čistý. Pozornosti súdu neuniklo ani tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že L. podmienil odstúpenie od zmluvy so Záhradníkovou vrátením časti poplatkov, a teda obžalovaný mal jednoznačnú vedomosť, že zmluvný vzťah medzi L. a T. I. existuje.

Hoci je bez právneho významu, kto mal financovať kúpu nehnuteľnosti od T. I., a teda či to bol D.. X. L. alebo jeho syn E. L., zásadným zostáva zistenie, že ani jeden z nich v čase, keď obžalovaný uzatváral zmluvný vzťah s poškodeným F. Č. a prevzal od neho zálohu 12. 000,- Eur, nevyjadrili nezáujem o zmluvný vzťah s T. I., a od tohto zmluvného vzťahu ani osobne, alebo prostredníctvom zástupcu neodstúpili. Bol to práve E. L., ktorý sa domáhal súdnej ochrany vo veci určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy samotnou T. I..

Záverom súd uzatvára, že nevznikli žiadne pochybnosti, ktoré by odôvodňovali zbavenie obžalovaného trestnoprávnej zodpovednosti za konanie, keď na škodu F. Č. seba obohatil tým, že ho uviedol do omylu, pri čom mu spôsobil škodu vo výške 12. 000,- Eur, čo z hľadiska kvalifikačných kritérií podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona predstavuje škodu väčšiu (škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- Eur, škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10-násobok takejto sumy).

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, súd ustálil, že obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pri čom uvedeného konania sa dopustil minimálne v nepriamom úmysle. Po ustálení viny obžalovaného sa súd zaoberal úvahami o druhu a výmere trestu, bral do úvahy, že trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelmi trestného činu, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Zo správy o povesti Mesta Ružomberok vyplýva, že pred Mestskou políciou v Ružomberku bol obžalovaný naposledy v roku 2018 riešený v rámci blokového konania za priestupok podľa § 22 Zákona o priestupkoch, t. j. na úseku dopravy, keď mu bola uložená drobná bloková pokuta vo výške 10,- Eur,

ktorú zaplatil. Z odpisu registra trestov mal súd preukázané štyri záznamy, naposledy v roku 2001, kedy bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu podľa § 256c, a Trestného zákona účinného do 1. 1. 2006, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu do 12. 6. 2003. Menovaný sa osvedčil dňa 21. 10. 2013, hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený. Rovnako sa na obžalovaného hľadá, ako by nebol odsúdený v konaniach vedených pred Okresnými súdmi Liptovský Mikuláš, Zvolen a Martin v rokoch od 1982 po rok 1995.

V prejednávanej veci súd konštatuje prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, keď obžalovaný pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (základná 1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu. Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie súd považuje pri prevahe poľahčujúcich okolností za primeraný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, zdôrazňujúc, že od spáchania trestnej činnosti uplynulo 9 rokov, a s výnimkou drobnej priestupkovej činnosti, súd konštatuje, že o správaní obžalovaného neboli zistené žiadne negatívne poznatky. Súd považuje samotnú hrozbu výkonom trestu odňatia slobody za dostačujúcu na naplnenie všetkých kritérií sledujúcich naplnenie účelu trestu.

Súd o náhrade škody nerozhodoval, pretože takýto nárok jednoznačne nebol uplatnený, pri čom súd zdôrazňuje, že podľa vyjadrenia poškodeného i jeho zástupcu, poškodenému bola škoda spôsobená obžalovaným nahradená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.